

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5855/2020
24.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зорана Павловић, адвокат из ..., против туженог Ловачког удружења „Краљевица“ Зајечар, чији је пуномоћник Војислав Виденовић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Зајечару Гж 986/19 од 15.06.2020. године, у седници одржаној 24.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Зајечару Гж 986/19 од 15.06.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зајечару П 98/19 од 08.05.2019. године, првим ставом изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде штете причињене на засадима кукуруза од стране дивљих свиња, исплати износ од 29.990,00 динара са законском затезном каматом почев од 08.05.2019. године, до исплате. Другим ставом изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 82.916,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности до исплате.

Пресудом Вишег суда у Зајечару Гж 986/19 од 15.06.2020. године, првим ставом изреке, преиначена је првостепена пресуда, тако што је делимично усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде штете причињене на засадима кукуруза од стране дивљих свиња, исплати износ од 14.995,00 динара са законском затезном каматом почев од 08.05.2019. године, до исплате, док је вишак тужбеног захтева преко досуђеног, а до тужбом траженог износа од 29.900,00 динара и са законском затезном каматом почев од 08.05.2019. године, до исплате, одбијен као неоснован. Другим ставом изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 46.772,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности до исплате.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио ревизију без навођења законом прописаних разлога.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/14 и 87/18), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, док према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 21.03.2018. године, ради накнаде штете, а вредност предмета спора је 29.990,00 динара, који износ очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како је вредност предмета спора испод законом прописаног цензуса за спорове мале вредности, ревизија туженог није дозвољена.

Приликом оцене дозвољености ревизије, Врховни касациони суд је имао у виду да је у конкретном случају побијаном одлуком преиначена првостепена пресуда у делу одлуке о главној ствари али налази да нема места примени одредбе члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку. Наиме, наведена одредба може се применити само када се примењује општи режим допуштености овог ванредног правног лека, према вредности спора, односно у случају када се ради о ревизији изјављеној против правноснажне пресуде у којој је побијани део правноснажне пресуде или означена вредност предмета спора испод граничне вредности за дозвољеност ревизије, али не и у споровима у којима је посебном одредбом овог закона (ЗПП), одређено да ревизија није дозвољена, као што је то случај када се ревизијом побија одлука о трошковима поступка или камати као споредним потраживањима, одлука у споровима мале вредности и парницама због сметања државине или ако је посебним законом прописано да ревизија против одлуке у тој врсти спорова није дозвољена. Како је у конкретном случају преиначена првостепена одлука у спору мале вредности у којој је посебном одредбом Закона о парничном поступку одређено да ревизија није дозвољена, то нема места примени опште одредбе из члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП о дозвољености ревизије у случају преиначења.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**